

Existente enim motu in parvo, difficulter mobile complexionis commensuratio- nem praebuit primum perficere. Quicunque magnorum duris carnibus vivuntur, & coloribus per caliditatem, sunt perfectiui, & sensitui: existente enim latione in loco magna, & tarda propter frigiditatem, nihil conduceat accedens ad sapere, qui vero magni duris carnibus vivuntur, & coloribus propter caliditatem, sunt perfectiui, & sensitui: magnitudinis enim superabundantiam, & carnium, & coloris caliditas acquisuit: quare commensuratum esse ad perficiendum. Excedentia igitur corporum magnitudinibus, aut parvitudinibus deficiente, quomodo perfecta sunt: & quomodo imperfecta, dictum est. Media autem natura horum ad sensus optima & perfectissima, quibus vivique supponitur inesse. Motus enim non multi existentes, facilius ad mentem accedunt, nec etiam paulatim existentes procedunt: quare perfectissimam & ad perficiendum quam fuerint proposita, & ad sentiendum oportet moderatam esse magnitudinem.

IN COMMENSURATI, astuti, vel dolosi, referuntur ad passionem, & ad fæminam. Si enim qui incommensurati sunt, astuti sunt, commensurati vivique erunt simili & iusti, & fortes. Relationem autem commensurationis ad corporum bonam rationem, & bonam natuitatem reducere oportet, sed non ad formam maris, sicut in principio dictum est. Bene se habet autem & omnia signa, quæcumque prædicta sunt, referre ad apparentem conuenientiam, & in masculum & fæminam. Hæc enim perfectissima divisione divisa sunt, & demonstratum est quod masculus est fæmina iustior, & fortior, & viviuer saliter dice, melior. In omni autem electione sibi notorum, alia aliis signis magis declarant manifestè subiectum. Manifestissima autem, quam in principalibus locis sunt. Principaliissimus autem locus est, qui est circa oculos, & frontem, & caput, & faciem. Secundus autem, qui est circa pectus, & scapulas. Consequenter circa crura, & pedes: qui autem circa ventrem, minus. Omnino autem, ut sic dicam, ista loca manifestissima signa præbent, in quibus & sapientia plurimæ decor appetit.

εργα. Καπνογέρατος δὲ πόπος, ὁ οὐδὲ τὸ ὄφελα τὰ τέ καὶ τὸ μέτωπο, καὶ κεφαλὴν καὶ τοὺς σωτηρί- δεύτερος δὲ, ὁ οὐδὲ τὸ σῖδην καὶ ἀρρενεῖς ἐπιτη, φερεῖ τὰ σκέλη τε καὶ πόδις τὰ δὲ τοξῖται κολλαῖσθαιστο, δλῶς δὲ εἰπεῖν, οὗ τοι τὸ τόποι τοιαῦτα σημεῖα παρέχονται, ἵψαν καὶ φρεγοῖσσις πλεῖστος δηλωτεις γένεται.

Α οὖσης γδὲ τῆς φορᾶς ἐν μικρῷ καὶ ταχέις, διὰ τὸ πυρεῖς, οὐδὲ ποτε καὶ ταῦτα οὐδὲ τὸ φρονεῖν, ἀλλὰ ἀλλοτέρ' ἀλλων, φερὲ τὸ ἡσθέχον περένεα. Οὐ τοι δέ τοῦ μεγάλων οὐραῖς σταθῆται κεχωνεύονται, οὐδὲν δὲποτε οὐλοὶ πονοντο. οὖσης γδὲ τῆς φορᾶς ἐν μεγάλῳ πότῳ καὶ βρεχεῖαι διὰ τοῦ φυγέστητο, οὐ σωσαντές [π] ἀφεκουσιμήν δηλοῦ τὸ φρονοῦμ. Οὔτε δέ τοῦ μικρῶν οὐραῖς σταθῆται κεχωνεύοι εἰστ, καὶ καρδίασται διὰ φυγέστητα, γένονται δηπελεγκτοι. οὖσης γδὲ τῆς καὶ πόστες ἐν μικρῷ, τὸ δυστοντο τῆς κράσεως συμπτεταν περίσσει τὸ αφοτον επιτελεῖ. Οὔτε δέ τοῦ μεγάλων εἰργασίαι σταθῆται κεχωνεύονται οὐδὲ σύμμετρον εἴδει τοῦ δηλεγκτον εργεῖ τὸ δηπελεγκτον. Τὰ μὲν οὐδὲ μέγεσσιν ἑστρέψαλονται οὐδὲ σωμάτων, οὐδὲ κρήτην ἐπλείσονται, ὃς τοχόνται, δηπελεγκτοι δέονται, καὶ οὐδὲ ἀπλῆν, εἰργαται. Ή δὲ τούτων μέσον φύσις ταῦς αἱθόντις κρατεῖ καὶ τελεσται γάτη, οἷς αἱ δηπελεγκται, αἱ γδὲ κανίσσαι οὐ διὰ πολλὸν οὐσται, φερέσθαι ἀφικνεύμενοι τῷ δηλεγκτον τοῦ νομοῦ οὐσταὶ τούτων καὶ μικρὸν, ἑστρέψασσαι. οὐδὲ τοὺς τελεστατένους τὸ δηπελεγκτον ταῦτα αἴσθηται, καὶ αὐτὸν δηλεγκτον, καὶ αἴσθηται τοῦ πάθεος, καὶ τὸ δῆμον εἰ δοι αἰσθάνει τοῦ πανεύρητον, οἱ σύμμετροι δίκαιοι αἱ θύσαι, καὶ αἴσθησι. Τέλος δέ της συμπτεταν αἰαφεροῦν, τοσοὶ καὶ τοῦ σωμάτων διατρέψαν καὶ διοικέσσαν αἰνιστέον, ἀλλ οὐ τοσοὶ ταῦτα τὰ ἀρρένος ιδεῖσαν, οὐστες δὲ αρχῆς δημόσιην. καλῶς διέχει καὶ πεπάντη τὰ σημεῖα, δηλοῦσαί τοι πεσείται, αἰαφέρεται δηλοῦ ταῦτα τοῦ πάθεος, καὶ εἰς ἅρρεν, καὶ εἰς δῆμον. ταῦτα γδὲ πλεωπάτην διαφέρεσσιν δημόσιαν, καὶ ἐδειχθὲν ἄρρεν δημόσιον δικαιότερον, καὶ αἰαφέρεσσεν τοῦ δῆμον εἰπεῖν, ἀμενον. εἰ δηπάσιν δὲ τοῦ τοῦ σημεῖαν εἰσιν, ἔπειχε τοῖς σημεῖοις μετόποιοι δηλωσον τὸ εἰσερχόμενον. Εὐαργύρεσ- εται δέ ταῦτα δηπικαρρευτάσι τόποις ὀγκινό-